

کیفیت نماز شب (نوع اول)

نماز شب یازده رکعت است: چهار تا دو رکعت (مثل نماز صبح) به نیت نماز شب و یک نماز دو رکعتی به نیت نماز شفع و یک نماز یک رکعتی به نیت نماز وتر

← نیت: دو رکعت نماز شب می‌خوانم قربةً إلی الله

- در رکعت اول: یک بار سوره حمد + یک بار سوره قل هو الله احد + رکوع + ۲ سجده
- در رکعت دوم: یک بار سوره حمد + یک بار سوره قل هو الله احد + قنوت + رکوع + ۲ سجده + تشهد + سلام.

(نماز شبی که در قست بالا آمده است را چهار بار تکرار کنید که جمعاً هشت رکعت نماز شب می‌شود).

← نیت: دو رکعت نماز شفع می‌خوانم قربةً إلی الله

- در رکعت اول: یک بار سوره حمد + یک بار سوره قل هو الله احد + یک بار سوره قل اعوذ برب الناس + رکوع + ۲ سجده.

- در رکعت دوم: یک بار سوره حمد + یک بار سوره قل هو الله احد + یک بار سوره قل اعوذ برب الفلق + قنوت + رکوع + ۲ سجده + تشهد + سلام.

← نیت: یک رکعت نماز وتر می‌خوانم قربةً إلی الله

- در رکعت اول: یک بار سوره حمد + سه بار سوره قل هو الله احد + یک بار سوره قل اعوذ برب الفلق + یک بار سوره قل اعوذ برب الناس

- در قنوت: خواندن کامل قنوت + در حالیکه دست‌هایتان در حالت قنوت است، (با انگشتان دست راست یا با تسبیح) چهل بار بگوئید (اَللّٰهُمَّ اِغْفِرْ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَ اَلْمُسْلِمِيْنَ وَ الْمُسْلِمَاتِ) «خدایا ببخش جميع مؤمنین مرد و مؤمنین زن را». و بعد از آن هفتاد بار بگوئید (اَسْتَغْفِرُ اللهَ رَبِّيَ وَ اَتُوْبُ اِلَيْهِ) «آمرزش می‌طلبم از خدایي که پروردگارم است و بسویش باز می‌گردم». سپس هفت بار بگوئید (هَذَا مَقَامُ الْعَائِدِ بِكَ مِنَ النَّارِ) «این است مقام کسی که از آتش قیامت به تو پناه می‌برد». سپس سیصد مرتبه بگوئید (اَلْعَفْوِ) «ببخش». + و سپس یک بار بگوئید (رَبِّ اغْفِرْ لِيْ وَ اَرْحَمْنِيْ وَ تَبَّ عَلٰی اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَابُ الرَّحِيْمُ) «پروردگارا ببخش مرا و رحم کن به من و توبه مرا بپذیر به راستی که تو، توبه پذیرنده، بخشنده و مهربانی». + رکوع + ۲ سجده + تشهد + سلام + (پایان نماز) + تسبیحات فاطمه زهرا (س)

(تسبیحات حضرت زهرا (سلام الله علیها): (34 مرتبه: الله اکبر، 33 مرتبه: الحمد لله و 33 مرتبه: سبحان الله) در حدیثی آمده: خواندن تسبیحات فاطمه زهرا (سلام الله علیها) از هزار رکعت نماز مستحب، نزد خداوند بهتر است).

کیفیت نماز شب به صورت مفصل

چون از خواب برخاستید، سجده کنید برای خداوند تعالی و نیکو است در این حال یا در حال برداشتن سر از سجده بگوید:

(الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانِي بَعْدَ مَا أَمَاتَنِي وَ إِلَيْهِ النُّشُورُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي رَدَّ عَلَيَّ رُوحِي لِأَحْمَدِهِ وَ أَعْبَدَهُ).
و چون برخاستید و ایستاید بگوید:
(اللَّهُمَّ إِنِّي عَلَى هَوْلِ الْمُطَّلَعِ وَ وَسِعِ عَلَيَّ الْمَضْجَعُ وَارْزُقْنِي خَيْرَ مَا بَعْدَ الْمَوْتِ).

و چون صدای خروس شنیدید بگوید:
(سُبْحٌ قُدُوسٌ رَبِّ الْمَلَائِكَةِ وَ الرُّوحِ سَبَقَتْ رَحْمَتُكَ غَضَبَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَمِلْتَ سُوءًا وَ ظَلَمْتَ نَفْسِي فَاعْفِرْ لِي إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ قَتَبَ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ).

و چون نگاه کنید به اطراف آسمان بخوانید:
(اللَّهُمَّ إِنَّهُ لَا يُوَارِي مِنْكَ لَيْلٍ سَاجٍ وَ لَا سَمَاءٍ ذَاتِ إِبْرَاجٍ وَ لَا أَرْضٍ ذَاتِ مِهَادٍ وَ لَا ظُلُمَاتٍ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ وَ لَا بَحْرٍ لُحِيٍّ تَدْلُجُ بَيْنَ يَدَيْ الْمَدْلُجِ مِنْ خَلْقِكَ تَدْلُجُ الرَّحْمَةِ عَلَيَّ مِنْ تَشَاءٍ مِنْ خَلْقِكَ تَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَ مَا تُخْفِي الصُّدُورِ غَارِبِ النُّجُومِ وَ نَامَتِ الْعَيْونُ وَ أَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُكَ سِنَّةٌ وَ لَا نَوْمٌ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ إِلَهُ الْمُرْسَلِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ).

پس بخواند پنج آیه آل عمران:
(إِن فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ لآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَ قُعُودًا وَ عَلَى جُنُوبِهِمْ وَ يَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ رَبَّنَا إِنَّكَ مِنْ تَدخُلِ النَّارِ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ قَامِنًا رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَ كَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَ تَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ رَبَّنَا وَ إِنَّا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رِسْلِكَ وَ لَاتُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَاتُخْلِفُ الْمِيعَادَ).

دندانهایتان را مسواک بزنید، و بعد از آن وضو بگیرید و خود را خوشبو سازید، پس برخیزد به نماز شب.

ابتدا شروع می‌کنید به هشت رکعت نماز شب و بعد از هر دو رکعت، سلام می‌دهید، و خوبست که در دو رکعت اول بعد از حمد سی مرتبه توحید بخواند، (که در دو رکعت مجموعاً شصت مرتبه توحید خوانده شود) از اثرات ثواب آن این است که: تا منصرف شود از نماز نبوده باشد میان او و خدای عزوجل هیچ گناهی.

و یا آنکه در رکعت اول آن توحید و در رکعت دوم (قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ) را بخواند.

در شش رکعت دیگر حمد و هر سوره که خواهد بخواند و کافی است حمد و (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) در هر رکعتی.

و چنانکه سنت است قنوت در نمازهای واجبی، در هر رکعت دومی از نافله‌ها نیز سنت است.

و کافی است در قنوت سه بار (سُبْحَانَ اللَّهِ) گفتن.

و یا آنکه گفته شود: (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا وَ ارْحَمْنَا وَ عَافِنَا وَاعْفُ عَنَّا فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ إِنَّكَ عَلَي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ).
و یا آنکه بگوید: (رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَ تَجَاوَزْ عَمَّا تَعْلَمُ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعَزُّ الْأَجَلُّ الْأَكْرَمُ).

و روایت شده که حضرت امام موسی (ع) چون شب در محراب عبادت می ایستاد می خواند:
 (اللَّهُمَّ إِنَّكَ خَلَقْتَنِي سَوِيًّا ...) و این دعاء پنجاهم صحیفه کامله است.
 و چون فارغ شود از هشت رکعت نماز شب پس بجا بیورد دو رکعت نماز شفع و یک رکعت نماز وتر.
 و می خواند در این سه رکعت بعد از حمد (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) تا بمنزله آن باشد که یک ختم قرآن
 کرده باشد، زیرا که سوره توحید ثلث قرآن است، و یا آنکه بخواند در نماز شفع در رکعت اول حمد
 و (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ) و در رکعت دوم حمد و (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ).
 و چون از نماز شفع فارغ شد مستحب است آنکه بخواند: (إِلَهِي تَعَرَّضْ لَكَ فِي هَذَا اللَّيْلِ
 الْمَتَعَرِّضُونَ ...) و این دعائی است که در اعمال شب نیمه شعبان در مفاتیح الجنان مذکور
 شد.

و چون از دو رکعت شفع فارغ شد برمی خیزد به جهت یک رکعت وتر و می خواند در آن حمد و سوره
 توحید و یا آنکه می خواند بعد از حمد (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) سه مرتبه، و معوذتین یعنی (قُلْ
 أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ و قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ)، پس دست بر می دارد برای قنوت و دعا
 می خواند آنچه خواهد.

شیخ طوسی رحمه الله علیه فرموده: دعاهائی که در قنوت نماز وتر خوانده می شود از زیادی به
 شمارش نمی آید.
 مستحب است که انسان در قنوت نماز وتر گریه کند از خوف خدا و ترس از عقاب خدا، یا خود را به
 حال گریه در آورد و دعا کند برای برادران مؤمن، و مستحب است که ذکر شود چهل نفر، پس
 بدرستی که کسیکه دعا کند برای چهل مؤمن دعایش مستجاب می شود انشاء الله تعالی. و دعا
 کند به آنچه خواسته باشد.
 (علامت و نشانه شقاوت و پلیدی انسان آن است که چشمانش از گریستن بخشکد و گریه نکند.
 گریه نکردن در اثر سنگدلی و پلیدی دل است و پلیدی و آلودگی دل نشانه زیادی گناه و معصیت
 خداست و گناه و معصیت خدا نشانه علاقه و محبت به دنیاست).

شیخ صدوق رحمه الله علیه فرموده که: حضرت رسول خدا (ص) در قنوت وتر می خواند: (اللَّهُمَّ
 اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ وَ عَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ وَ تَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ وَ بَارِكْ لِي فِيمَا
 أَعْطَيْتَ وَ قِنِي شَرِّ مَا قَضَيْتَ فَإِنَّكَ تَقْضِي وَ لَا يَقْضِي عَلَيْكَ، سَيِّئَاتِكَ رَبِّ
 الْبَيْتِ، أَسْتَغْفِرُكَ وَ أَتُوبُ إِلَيْكَ وَ أُوْمِنُ بِكَ وَ أَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا
 قُوَّةَ إِلَّا بِكَ يَا رَحِيم).

سزاوار است آنکه هفتاد مرتبه بگوید: (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ).

سزاوار است که دست چپ را به دعا بلند کرده باشد و استغفار را به دست راست بشمارد روایت
 شده که حضرت رسول خدا (ص) استغفار می کرد در نماز وتر هفتاد مرتبه و هفت مرتبه می گفت:
 (هَذَا مَقَامُ الْعَائِدِ بِكَ مِنَ النَّارِ).

روایت شده که حضرت امام زین العابدین (ع) در سحر، در نماز وتر سیصد مرتبه می گفت: (الْعَفْوُ
 الْعَفْوُ). و بگوید بعد از این:
 (رَبِّ اغْفِرْ لِي وَ ارْحَمْنِي وَ تُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ).

و سزاوار است آنکه طول دهد قنوت را و چون فارغ شد از قنوت به رکوع رود و چون سر از رکوع
 برداشت بخواند این دعا را که شیخ در تهذیب از حضرت موسی بن جعفر (ع) نقل کرده:
 (هَذَا مَقَامٌ مِنْ حَسَنَاتِهِ نِعْمَةٌ مِنْكَ وَ شُكْرُهُ ضَعِيفٌ وَ ذَنْبُهُ عَظِيمٌ وَ لَيْسَ لِي ذَلِكَ
 إِلَّا رَفْقُكَ وَ رَحْمَتُكَ فَإِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْمَنْزِلِ عَلَيَّ نَبِيِّكَ الْمُرْسَلِ صَلَّي
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ كَانُوا قَلِيلًا مِنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ وَ بِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ
 طَالَ هَجُوعِي وَ قَلَّ قِيَامِي وَ هَذَا السَّحْرُ وَ أَنَا أَسْتَغْفِرُكَ لِذُنُوبِي إِسْتِغْفَارٌ مِنْ لَا
 يَجِدُ لِنَفْسِهِ ضَرًّا وَ لَا نَفْعًا وَ لَا مَوْتًا وَ لَا حَيَوَةً وَ لَا نَشُورًا).

پس به سجده رود و نماز را تمام کند و بعد از سلام تسبیح حضرت زهرا علیها السلام بخواند، پس
 بگوید:
 (الْحَمْدُ لِرَبِّ الصَّبَاحِ الْحَمْدُ لِغَالِقِ الْأَصْبَاحِ).

و بگوید سه مرتبه:
(سُبْحَانَ رَبِّيَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ).

پس بگوید:
(يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا بَرُّ يَا رَحِيْمُ يَا غَنِيُّ يَا كَرِيْمُ ارْزُقْنِي مِنَ التَّجَارَةِ اعْظَمَهَا فَضْلًا
وَ اَوْسَعَهَا رِزْقًا وَ خَيْرَهَا لِي عَاقِبَةً فَانَّهُ لَا خَيْرَ فِيمَا لَا عَاقِبَةَ لَهُ).

پس به سجده رود و بگوید پنج مرتبه: (سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوْحِ). پس
بنشیند و بخواند آیه الکرسی را، دوباره به سجده رود و ذکر سابق را پنج مرتبه بخواند.

(إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ تَقْوِمَ أَذَىٰ مِنْ ثَلَاثِ اللَّيْلِ وَ نِصْفَهُ وَ ثُلُثَهُ وَ طَائِفَةً مِّنَ
الَّذِينَ مَعَكَ).

(ای پیامبر!) پروردگارت می‌داند که تو و گروهی از آنها که با تو هستند نزدیک دو سوم شب یا نصف
یا ثلث آن را به پا می‌خیزند.

- تذکر (اول): بعد از فراغ از نماز شَفَعُ خواندن دعای «الهی تعرض لك في هذا الليل
المتعرضون...» مستحب است که برای دیدن این دعا به کتاب مفاتیح در اعمال شب نیمه شعبان
مراجعه کنید.

- تذکر (دوم): در نماز وتر، مستحب است قنوت آن را طول داد و برای چهل مؤمن دعا کرد و هفتاد
مرتبه استغفار نمود و سیصد مرتبه اَلْعَفْوُ گفت و هفت مرتبه هذا مقام العائذ بك من النار ناگفته
نماند، اینها تمام استحباب در استحباب است. یعنی اگر خوانده نشود هیچ اشکالی ندارد و ثواب
نماز شب را داریم. حتی اگر یازده رکعت بدون سوره و حتی نشسته بخوانید ثواب نماز شب را
می‌برید.

- تذکر (سوم): بهتر این است که قنوت نماز وتر را به این ترتیب بجا بیاورید:

1- دعای فرج آقا امام زمان (ع) که این دعا است:
(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ
الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَ مَا فِيهِنَّ وَ مَا بَيْنَهُنَّ وَ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَ سَلَامٌ عَلَيَّ الْمُرْسَلِينَ).

2- هفت مرتبه بگوید: (استغفر الله الذي لا اله الا هو الحي القيوم ذوالجلال و الاكرام من جميع
ظلمي و جرمي و اسرافي علي نفسي و اتوب اليه).

بعد از آن 70 مرتبه بگوید:
(استغفر الله ربي و اتوب اليه).

پس از آن 300 مرتبه بگوید:
(العفو).

سپس برای چهل مؤمن دعا کند (به زبان غیر عربی هم اشکال ندارد، مثلاً بگوید: خداوند! فلانی را
بیمار).

از آن پس برای خود و پدر و مادر خود دعا کند و در خاتمه قنوت 7 مرتبه بگوید: (هذا مقامُ العائذِ بك
من النار).

3- بخوانید بعد از هر دو رکعت از نماز شب و شَفَع و بعد از دعاها و تر دعاهاپی را که شیخ و سید نقل کرده‌اند سیزدهم بجا آورد سجده‌ها و دعاهاپی را که از رسول خدا (ص) روایت شده از جمله روایتی است که شیخ از حماد بن عیسی از ابان بن تغلب روایت کرده که گفت حضرت صادق (ع) فرمودند: شب نیمه شعبانی داخل شد و بود رسول خدا (ص) در آن شب نزد عایشه همین که نصف شب شد برخاست رسول خدا (ص) از رختخواب خود برای عبادت پس چون بیدار شد عایشه یافت که پیغمبر (ص) بیرون رفته از رختخواب او و داخل شد بر او آنچه که فرو می‌گیرد زنها را یعنی غیرت و گمان کرد که آن حضرت رفته پیش بعض زنها خود پس برخاست و پیچید بر خود شمله یعنی چادر خود را و قسم به خدا که شمله او از ابریشم و کتان و پنبه نبود و لکن تار آن مو و بود آن از کرکهای شتر بود و جستجو می‌کرد رسول خدا (ص) را در حجره‌های زنها دیگرش حجره به حجره پس در این بین که در جستجوی آن حضرت بود به ناگاه نظرش افتاد بر رسول خدا (ص) که در سجده است مثل جامه‌ای که چسبیده شده بر روی زمین پس نزدیک آن حضرت شد شنید که می‌گوید در سجده خود: (سَجِدُ لَكَ سَوَادِي وَ خِيَالِي وَ آمِنُ بِكَ فَوَادِي هَذِهِ يَدَايَ وَ مَا جَنَيْتَهُ عَلَيَّ نَفْسِي يَا عَظِيمَ [عَظِيمًا] تَرْجِي [يَرْجِي] لِكُلِّ عَظِيمٍ اغْفِرْ لِي الْعَظِيمَ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ الْعَظِيمَ إِلَّا الرَّبُّ الْعَظِيمُ).

پس بلند کرد سر خود را و دوباره برگشت به سجده و شنید عایشه که می‌گوید:
(أَعُوذُ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي أَضَاءَتْ لَهُ السَّمَاوَاتُ وَ الْأَرْضُونَ وَ انْكَشَفَتْ لَهُ الظُّلُمَاتُ وَ صَلَحَ عَلَيْهِ أَمْرُ الْأَوَّلِينَ وَ الْأَخِيرِينَ مِنْ فَجَاءَةِ نَقْمَتِكَ وَ مِنْ تَحْوِيلِ عَاقِبَتِكَ وَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي قَلْبًا تَقِيًّا نَقِيًّا وَ مِنْ الشِّرْكِ بَرِيئًا لَا كَافِرًا وَ لَا شَقِيًّا).

پس بر خاک نهاد دو طرف روی خود را و گفت: (عَفَّرْتُ وَجْهِي فِي التُّرَابِ وَ حُقَّ لِي أَنْ أَسْجُدَ لَكَ).

پس همینکه خواست رسول خدا (ص) برگردد شتافت عایشه به سوی رختخواب خود پس رسول خدا (ص) آمد به رختخواب او و شنید که نفس بلند می‌زند فرمود چیست این نفس بلند آیا ندانسته‌ای که چه شبی است امشب این شب نیمه شعبان است که در آن قسمت می‌شود روزها و در آن نوشته می‌شود اجلها و در آن نوشته می‌شود روندگان به حج و بدرستی که خدای تعالی می‌آمزد در این شب از خلق خود بیشتر از عدد موهای بزهای قبیله کلب و می‌فرستد خدای تعالی ملائکه خود را از جانب آسمان به سوی زمین در مکه.

- تذکر (چهارم): حضرت موسی بن جعفر (ع) بعد از فراغ از نماز شب در حال سجده می‌گفت:
(لَكَ الْمَحْمَدَةُ إِنْ أَطَعْتَ وَ لَكَ الْحِجَّةُ إِنْ عَصَيْتَ لَا صَنَعَ لِي وَ لَا لِغَيْرِي فِي إِحْسَانِي إِلَّا بِكَ يَا كَائِنُ [كَائِنًا] قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَ يَا مَكُونُ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَدِيلَةِ عِنْدَ الْمَوْتِ وَ مِنَ شَرِّ الْمَرْجِعِ فِي الْقُبُورِ وَ مِنَ النَّدَامَةِ يَوْمَ الْأَرْزَاقِ فَاسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَجْعَلَ عَيْشِي عَيْشَةً نَقِيَّةً وَ مَيْتِي مَيْتَةً سَوِيَّةً وَ مَنْقَلِي مَنْقَلًا كَرِيمًا غَيْرَ مَخْزٍ وَ لَا قَاضِحٍ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الْأَيْمَةِ بِنَائِبِ الْحِكْمَةِ وَ أَوْلَى النِّعْمَةِ وَ مَعَادِنِ الْعِصْمَةِ وَ اعْصِمْنِي بِهِمْ مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَ لَا تَأْخِذْنِي عَلَيَّ غَرَّةً وَ لَا عَلَيَّ غَفْلَةً وَ لَا تَجْعَلَ عَوَاقِبَ أَعْمَالِي حَسِرَةً وَ أَرْضَ عَيْنِي فَإِنَّ مَغْفِرَتَكَ لِلظَّالِمِينَ وَ أَنَا مِنَ الظَّالِمِينَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا لَا يَبْضُرُكَ وَ أَعْطِنِي مَا لَا يَنْقُصُكَ فَإِنَّكَ الْوَسِيْعُ رَحْمَتُهُ الْبَدِيْعُ حِكْمَتُهُ وَ أَعْطِنِي السَّعَةَ وَ الدَّعَةَ وَ الْأَمْنَ وَ الصِّحَّةَ وَ الْبُخُوعَ وَ الْفَنُوعَ وَ الشُّكْرَ وَ الْمَعَافَاةَ وَ التَّقْوَى وَ الصَّبْرَ وَ الصِّدْقَ عَلَيْكَ وَ عَلَيَّ أَوْلِيَائِكَ وَ الْيُسْرَ وَ الشُّكْرَ وَ اِعْمَمْ بِذَلِكَ يَا رَبُّ أَهْلِي وَ وَلَدِي وَ إِخْوَانِي فِيكَ وَ مِنْ أَحَبِّتِ وَ أَحْبَبَنِي وَ وُلِدْتِ وَ وُلِدْنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَ الْمُؤْمِنِينَ يَا رَبُّ الْعَالَمِينَ).

ابن اشیم گفته: این دعا بعد از هشت رکعت نماز شب و پیش از نماز وتر است آنگاه سه رکعت وتر را بجا می‌آوری پس چون سلام دادی بگو در حالتی که نشسته باشی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا تَنْفَعُ خَزَائِنُهُ وَ لَا يَخَافُ أَمِينَهُ رَبِّ إِنْ ارْتَكَبْتَ الْمَعَاصِيَ فَذَلِكَ ثِقَةٌ [ثِقَةٌ] مِثْلِي يَكْرِمُكَ إِنَّكَ تَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِكَ وَ تَعْفُو عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ وَ تَغْفِرُ الرِّزْلَ وَ إِنَّكَ [فَإِنَّكَ] مُجِيبُ الدَّعَائِكِ وَ مِنْهُ قَرِيبٌ وَ أَنَا تَائِبٌ إِلَيْكَ مِنْ الْخَطَايَا وَ رَاغِبٌ إِلَيْكَ فِي تَوْفِيرِ حَظِّي مِنْ الْعَطَايَا يَا خَالِقَ الْبَرَايَا يَا مُنْقِذِي مِنْ كُلِّ شَدِيدَةٍ [شَدِيدَةٍ] يَا مَجِيرِي مِنْ كُلِّ مَحْذُورٍ وَفِرْ عَلَيَّ السُّرُورِ وَ اكْفَيْنِي شَرَّ عَوَاقِبِ الْأُمُورِ [فَإِنَّكَ] فَأَنْتَ اللَّهُ عَلَيَّ نِعْمَانِكَ وَ جَزِيلَ عَطَايِكَ مُشْكُورٌ وَ لِكُلِّ خَيْرٍ مَذْخُورٌ).

و بدانکه علما از هر شب این ماه نماز مخصوصی ذکر فرموده‌اند مقام را گنجایش نقل آن نیست.

دعای وسعت رزق در نماز شب

دعایی از امام علیه السلام در سجده نماز شب سوم از ابوبصیر منقول است که شکایت کردم بسوی حضرت صادق (ع) از حاجت خود و خواستم از آن حضرت که مرا تعلیم فرماید دعائی بجهت رزق پس حضرت این دعا را تعلیم من فرمود که از زمانی که من خواندم آن را دیگر محتاج نشدم فرمود بگو در نماز شب در حال سجده:

(يا خَيْرَ مَدْعُوٍّ وَ يا خَيْرَ مَسْئُولٍ وَ يا)

ای بهترین خواننده شده و ای بهترین درخواست شده و ای

(أَوْسَعَ مَنْ أَعْطَى وَ يا خَيْرَ مُرْتَجَى أَرْزُقْنِي وَ أَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ رِزْقِكَ وَ) وسیعتر کسی که عطا کند و ای بهترین مایه امید روزیم ده و فراخ گردان بر من از روزیت و

(سَيِّبْ لِي رِزْقًا مِنْ قِبَلِكَ إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) وسیله سازی کن روزیم را از جانب خود که تو بر هر چیز توانایی

دعای دیگر:

این دعا را در سجده آخر رکعت هشتم نافله شب در مصباح ذکر فرموده. دعاء از حضرت رسول اسلام (ص): روایت شده که حضرت رسول صلی الله علیه و آله این دعا را برای طلب روزی تعلیم فرمود:

(يا رازِقَ الْمُقْلِينَ وَ يا راجِمَ الْمَساكِينِ وَ يا وِليَّ الْمُؤْمِنِينَ وَ يا ذَا الْقُوَّةِ) ای روزی ده نداران و ای مهرورز به مسکینان و ای سرپرست مؤمنان و ای صاحب نیروی

(الْمَتِينَ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ أَهْلَ بَيْتِهِ وَارْزُقْنِي وَ عافِنِي وَ اكْفِنِي ما أَهْمَنِي) محکم درود فرست بر محمد و خاندانش و روزیم ده و عافیتم ده و کفایتم کن آنچه مهم است بر من

دعای حزین که بعد از نماز شب خوانده می‌شود:
دعای شریف بعد از نماز شب خوانده می‌شود و آن دعاء مطابق آنچه در مصباح متعجّد است این است:

«أُنَاجِيكَ يَا مَوْجُودًا فِي كُلِّ مَكَانٍ لَعَلَّكَ تَسْمَعُ يَدَائِي فَقَدْ عَظُمَ جُرْمِي». (راز گویم با تو ای که هستی در هر جا و مکان تا شاید فریادم را بشنوی چونکه جرم و گناهم بزرگ)

«وَقَلِّ حَيَاتِي مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَيُّ الْأَهْوَالِ أَتَذَكَّرُ وَ أَيُّهَا أَنْسَى وَ لَوْلَمْ يَكُنْ». (و شرمم کم است مولایم ای مولایم کدامیک از هراسهایم را یادآوری کنم و کدامیک را فراموش کنم و اگر نباشد)

«إِلَّا الْمَوْتُ لَكَفَى كَيْفَ وَ مَا بَعْدَ الْمَوْتِ أَعْظَمُ وَ أَدْهَى مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ حَتَّى». (جز همان مرگ تنها مرا بس است چسان! با اینکه جهان پس از مرگ بزرگتر و سخت تر است مولای من ای مولایم تا چه)

«مَتَى وَ إِلَى مَتَى أَقُولُ لَكَ الْعُتْبَى مَرَّةً بَعْدَ أُخْرَى ثُمَّ لَا تَجِدُ عِنْدِي صِدْقًا وَ لَا». (وقت و تا کی بگویم که (من گنهکارم و) تو حق باز خواستم داری نه يك بار بلکه بارها ولی باز هم تو راستی و)

«وَفَاءٌ فَيَاغُوثَاهُ ثُمَّ وَاغُوثَاهُ يَكُ يَا آللهُ مِنْ هَوَى قَدْ غَلَبَنِي وَ مِنْ عَدُوِّ قَدِي». (وفا از من نبینی، پس ای فریاد و باز هم ای فریاد به درگاه تو خدایا از هوای نفسی که بر من چیره گشته و از دشمنی که)

«اسْتَكَلَبَ عَلَيَّ وَ مِنْ دُنْيَا قَدْ تَزَيَّنْتُ لِي وَ مِنْ نَفْسِ أَمَارَةٍ يَالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ». (بر من حمله ور شده و از دنیایی که خود را برایم آراسته و از نفس فرمانده به بدی جز آنکه پروردگارم رحم کند)

«رَبِّي مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ إِنْ كُنْتُ رَحِمْتَ مِثْلِي فَارْحَمْنِي وَ إِنْ كُنْتُ قَيْلَتْ». (مولای من ای مولایم اگر به کسی چون من رحم کرده‌ای پس به من نیز رحم کن و اگر کسی را مانند من پذیرفته‌ای)

«مِثْلِي فَأَقْبِلْنِي يَا قَائِلَ السَّحَرَةِ أَقْبِلْنِي يَا مَنْ لَمْ أَزَلْ أَتَعَرَّفُ مِنْهُ الْحُسْنَى يَا». (مرا هم بپذیر ای پذیرنده ساحران (فرعون) مرا هم بپذیر ای که تا بوده از او نیکی دیده‌ام ای)

«مَنْ يُغَذِّنِي بِالنِّعَمِ صَبَاحًا وَ مَسَاءً إِرْحَمْنِي يَوْمَ اتِيكَ قَرْدًا شَاخِصًا إِلَيْكَ».
(که غذایم دادی به نعمتهای خود در هر صبح و شام رحم کن به من روزی که به نزدت آیم تنها در حالی که بلند کرده‌ام)

«بَصْرِي مُقْلِدًا عَمَلِي قَدْ تَبَّرَ جَمِيعُ الْخَلْقِ مِنِّي نَعْمٌ وَ أَبِي وَ أُمِّي وَ مَنْ كَانَ لَهُ».
(بدرگاهت دیده‌ام را و نامه عملم به گردنم افتاده و همه مردم از من بیزاری جویند حتی پدر و مادرم و حتی کسی که رنج و)

«كَدِّي وَ سَعْيِي فَإِنْ لَمْ تَرْحَمْنِي فَمَنْ يَرْحَمُنِي وَ مَنْ يُؤْنِسُ فِي الْقَبْرِ وَحْشَتِي».
(تلاشم برای او بوده پس اگر تو نیز به من رحم نکنی پس چه کسی به من رحم کند و کیست که مونس وحشت قبرم باشد)

«وَ مَنْ يُنْطِقُ لِسَانِي إِذَا خَلَوْتُ يِعْمَلِي وَ سَأَلْتَنِي عَمَّا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي فَإِنْ».
(و کیست که زبانم را گویا کند آنگاه که با عملم خلوت کنم و بپرسی از من آنچه تو بدان داناتری از خودم پس اگر)

«قُلْتُ نَعْمُ فَإِنَّ الْمَهْرَبُ مِنْ عَدْلِكَ وَ إِنْ قُلْتُ لَمْ أَفْعَلْ قُلْتَ أَلَمْ أَكُنِ الشَّاهِدَ».
(بگویم آری کجا از عدل تو گریز گاهی است و اگر بگویم نکردم جواب دهی آیا من گواه تو نیستم)

«عَلَيْكَ فَعَفَوَكَ عَفَوَكَ يَا مَوْلَايَ قَبْلَ سَرَابِيلِ الْقَطْرَانِ عَفَوَكَ يَا مَوْلَايَ»
(پس گذشتت را گذشتت را خواهانم ای مولایم پیش از پوشیدن پیراهن آتش ز گذشتت گذشتت را خواهم ای مولای من)

«قَبْلَ جَهَنَّمَ وَالنَّيرَانِ عَفَوَكَ يَا مَوْلَايَ قَبْلَ أَنْ تُغَلَّ الْأَيْدِي إِلَى الْأَعْنَاقِ».
(پیش از گرفتار شدن جهنم و آتش سوزان گذشتت گذشتت را خواهم ای مولای من پیش از آنکه دستها به گردنها با زنجیر بسته شود)

«يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ خَيْرَ الْغَافِرِينَ».
(ای مهربانترین مهربانان و بهترین آمرزندگان).